

Christian Mondrup

Sange til solhverv

for kor, solister og klaver

INDHOLD

Thøger Larsen:	Julesang	4
Ole Sarvig:	Aaret	7
Frank Jæger:	Ivente Julenat	10
Georg Mondrup:	Miraklet	14
Georg Mondrup:	Luftalf	17
Lise Sørensen:	Vinterens tunnel	21

Julesang

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Thøger Larsen

Til Jette Tikjøb

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Klaver

Og kom den ø - - de

S

A

T

B

Kl

5

Vin - ter, og knej - ser Frostens haar - de Sind

Vin - ter, og knej - ser Frostens haar - de Sind *mel.*

Vin - ter, og knej - ser Frostens haar - - de Sind i

Vin - ter, og knej - ser Frostens haar - de Sind

10 *c b c*

S og kryber

A og kryber

T Skræn - ter og i Klin - ter mod Nord - ens bit - re Vind og kryber

B *c b c*

Kl

14

S alt i Hi og Skjul, saa ler dog Hjer - ter - ne mod Jul. Halv -

A alt i Hi og Skjul, saa ler dog Hjer - ter - ne mod Jul. Halv -

T alt i Hi og Skjul, saa ler dog Hjer - ter - ne mod Jul. Halv - glem -

B

Kl

Halv -

18

S
glem - te Kil - der sprin - ger og klin - ger.

A
glem - te Kil - der sprin - ger og klin - ger.

T
- te Kil - der sprin - ger og klin - ger.

B
glem - te Kil - der sprin - ger og klin - ger.

Kl

Det haarde isblaa Øje
 faar Drøm i Barnets Aftenstund.
 Da synger mod det høje
 saa mangen stivnet Mund,
 da smelter frem en Frydesang,
 et ungt "Frisk op endnu en Gang",
 hvorved de Sind, som troede,
 de groede.

Fra Stjerner straalers Kulde,
 fra Maanen Alderdom og Ve,
 de tænder over Mulde
 en Stjernehær i Sne
 de gamle Himles Tropevind
 dog aander ned, saa slidte Sind
 ser Barnets Kongedømme
 i Drømme.

Ja, Aaret har en Aften
 da Hovmod styrter fra sin Stol,
 da Barnet ejer Kraften,
 som styrer Jord og Sol.
 Og næppe i det hele Aar
 har Lykkens Blomster bedre Kaar.
 Hvert Himmelhvælv staar klarnet
 for Barnet.

Af Barndoms Kilder vandes
 af Livets store grønne tro.
 Ved dem skal all Landes
 Udødelighed gro.
 Der alle Evners Haner gol,
 og alle Tidens Morgensol,
 som frem af Østen sejler,
 de spejler.

Denne sats kan alternativt udføres med korbesætningen Sopran 1, Sopran 2, Alt, Bas.

Aaret

Musik: Christian Mondrup
Tekst: Ole Sarvig

Til Anne

Solo 1

Solo 2

Sopran

Alt

Bas

Klaver

S11

S12

S

A

B

Kl

aa - ret gaar skal vo - re sind nu van-dre gen - nem vin-ter ind. Som

aa - ret gaar skal vo - - re sind nu van - dre gen-nem vin - ter ind. Som

c b c

c b c

c b c

9

S11
træ - et nu staar tomt og bart, skal vi dets tan - ke sku - e klart: Hvor -

S12
træ - et nu staar tomt og bart, skal vi dets tan - ke sku - - e klart: Hvor -

S
A
B

Kl

13

S11
dan det stod paa bit - te fod, men dybt i jor - den fæs - ted rod og

S12
dan det stod paa bit - te fod, men dybt i jor - den fæs - ted rod og

S
A
B

Kl

17

S11 voksed til en kæmpe-eg, ud i hvis gre - ne li - vet steg.

S12 vok - sed til en kæm - pe-eg, ud i hvis grene li - vet steg.

S

A

B

Kl

Det træ er dødt. Nu dækker sne
de marker, som før sang af le
og klang af raab og motorlarm,
til jorden var i frostens arm.
I sjæle, som i verden bor,
nu dækker sne den ganske Jord,
og livets sommer sover dybt
i glemsels og i vinters krypt.

Sig da til hvert et frygtsomt sind:
et naadens barn er draget ind,
kan ikke ses af hver og en.
Du ser ham kun, hvis du er ren,
og hvis du faldt som frøet ned
i jordens mørke evighed.
Hvis du er helt alene du,
saa skal du se din frelser nu.

Han er som liv i frugt og frø,
der maatte falde dybt og dø
og færge livets nye aar
igennem vintrens larm og saar.
Han gror af jeg'ets hjerterod.
Han er dit liv. Du er hans blod.
Der er saa stille paa vor Jord.
Se, sneen dækker naadens ord:

De, der har mistet alt, som I,
dem vil jeg tage bolig i
usynlig for alverdens sind
og bie dør paa sommervind.
Og ingen sjæl skal se det ske,
der ikke vaager under sne
paa denne kolde vinterdag
i livets skjulte spirelag.

Noter vedrørende opførelse af Aaret:

Stemmerne Solo 1 og Solo 2 kan udføres solistisk eller korisk, i sidstnævnte tilfælde evt. besat med hhv. sopran + tenor og alt + bas. Korstemmerne Sopran, Alt og Bas er flydestemmer, der kan bruges som ledsagestemmer, dersom Solo 1 udføres solistisk. Det vil være en god ide at skifte besætning undervejs i forløbet. Forspillet kan bruges som mellemspil.

Ivente Julenat

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Frank Jæger

Til Anne & 3. mus 96-97

Sopran

Alt

Bas

Klaver

Min ru - de er be - redt. Den gam - le

Min ru - de er be - redt. Den gam - le

Min er be - redt. Den gam - le

Detailed description: This system contains the first four staves of the musical score. The vocal parts (Soprano, Alto, and Bass) are in 6/8 time and begin with a rest for the first two measures. The piano accompaniment starts in the first measure with a series of eighth notes in the right hand and a bass line in the left hand. The lyrics are: 'Min ru - de er be - redt. Den gam - le'.

S

A

B

Kl

gart - ner Frost staar med sin Pind og plan - ter hvi - de breg - ner. Mit

gart - ner Frost staar med sin Pind og plan - ter hvi - de breg - ner. Mit

gart - ner Frost staar med sin Pind og plan - ter hvi - de breg - ner. Mit

Detailed description: This system contains the next four staves. The vocal parts continue with the lyrics: 'gart - ner Frost staar med sin Pind og plan - ter hvi - de breg - ner. Mit'. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. A measure rest '5' is indicated above the Soprano staff at the beginning of the system.

S

A

B

Kl

sind er ju - le - nat for - tro - ligt vendt i - mod en græ - de - mur, som

sind er ju - le - nat for - tro - ligt vendt i - mod en græ - de - mur, som

sind er ju - le - nat for - tro - ligt vendt i - mod en mur, som

Detailed description: This system contains the final four staves. The vocal parts continue with the lyrics: 'sind er ju - le - nat for - tro - ligt vendt i - mod en græ - de - mur, som'. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern.

13

S
mør - ket lang - samt rej - ser. Selv har jeg maattet sig - ne vi - nen ordløst mod min

A
mør - ket lang - samt rej - ser. Selv har jeg maattet sig - ne vi - nen ordløst mod min

B
mør - ket lang - samt rej - ser. Selv har jeg maattet sig - ne vi - nen ordløst mod min

Kl

18

S
mund. Mit mod er rin - ge nok til det mi - ra - kel, som kræver min - dre plads end kærlig - hed og

A
mund. Mit mod er rin - ge nok til det mi - ra - kel, som kræver min - dre plads end kærlig - hed og

B
mund. Mit mod er rin - ge nok til det mi - ra - kel, som kræver min - dre plads end kærlig - hed og

Kl

24

S
tro. Ly - set er tændt og hjertet lukket in - de. Da ler et barn ved hu - sets

A
tro. Ly - set er tændt og hjertet lukket in - de. Da ler et barn ved hu - sets

B
tro. Ly - set er tændt og hjertet lukket in - de. Da ler et barn ved hu - sets

Kl

30

S
mur, der staar et u - skadt barn blandt ro - sens sti - ve tor - - ne. Den

A
mur, der staar et u - skadt barn blandt ro - sens sti - ve tor - - ne. Den

B
mur, der staar et u - skadt barn blandt ro - sens sti - ve tor - - ne. Den

Kl

34

S
haar - de breg - ne - frost tøer hen for dren - gens aan - de. Se bag - ved hvæl - ver

A
haar - de breg - ne - frost tøer hen for dren - gens aan - de. Se bag - ved hvæl - ver

B
haar - de breg - ne - frost tøer hen for dren - gens aan - de. Se hvæl - ver

Kl

38

S
him - len sig med stjer - ner. _____

A
him - len sig med stjer - ner. _____

B
him - len sig med stjer - ner. _____

Kl

Min rude er beredt. Den gamle gartner Frost
staar med sin pind og planter hvide bregner.
Mit sind er julenat fortroligt vendt imod
en grædemur, som mørket langsomt rejser.

Selv har jeg maattet signe vinen ordløst
med min mund. Mit mod er ringe nok til det
mirakel, som kræver mindre plads end kærlighed
og tro. Lyset er tændt og hjertet lukket inde.

Da ler et barn ved husets mur, der staar
et uskadt barn blandt rosens stive torne.
Den haarde bregnefrost tør hen for drengens aande.
Se bagved hvælver himlen sig med stjerner.

Miraklet

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Georg Mondrup

Til mine forældre

c b c, kun vers 2 & 5

c b c, kun vers 2 & 5

Alt

Tenor

Bas

Klaver

$\bullet = 60$

A

T

B

Kl

1. En dir - rende to - - ne, en flim - rende stjer - ne. Det
 2. Vi lyt - ter i nat - ten, vi tror, vi for - nem - mer et
 4. Da ved vi, vi fat - - ter det bud, vi har vej - ret. Vi
 5. Det går mod de ti - - der, da ly - set vil skyl - - le ud

1. En dir - rende to - - ne, en flim - rende stjer - ne.
 2. Vi lyt - ter i nat - ten, vi tror, vi for - nem - mer
 4. Da ved vi, vi fat - - ter det bud, vi har vej - ret.
 5. Det går mod de ti - - der, da ly - set vil skyl - le

1. En dir - rende to - - ne, en flim - rende stjer -
 2. Vi lyt - ter i nat - ten, vi tror, vi for - nem -
 4. Da ved vi, vi fat - - ter det bud, vi har vej -
 5. Det går mod de ti - - der, da ly - set vil skyl -

7 | 1, 4.

A
er, som vi vej - rer et bud fra det fjer - ne.
ved, at trods mør - ket har ly - set nu sej - ret.

T
Det er, som vi vej - rer et bud fra det fjer - ne.
Vi ved, at trods mørket har ly - set nu sej - ret.

B
ne. Vi vej - rer et bud fra det fjer - ne.
ret. Trods mør - ket har ly - set nu sej - ret.

Kl

10 | 2, 5.

A
tavs - hedens bud - skab, en sang uden stem - mer.
o - ver vor mor - gen, så li - vet får fyl - de.

T
et tavs - hedens budskab, en sang uden stem - mer.
ud o - ver vor morgen, så li - vet får fyl - de.

B
mer et budskab, en sang uden stem - mer.
le vor mor-gen, så li - vet får fyl - de.

3. Dog

rit.

Kl

13 *c b c*

A

T

B

stil - heden barsler; vi hø - rer en sva - le og lær - ker, der jubler, som om de var gale.

♩ = 60 *Da capo*

Kl

♫ * ♫ * ♫ * ♫ * ♫ * ♫ * ♫ * ♫ * ♫ *

En dirrende tone,
 en flimrende stjerne.
 Det er, som vi vejrer
 et bud fra det fjerne.

Vi lytter i natten,
 vi tror, vi fornemmer
 et tavshedens budskab,
 en sang uden stemmer.

Dø, stilheden barsler;
 vi hører en svale
 og lærker, der jubler,
 som om de var gale.

Da ved vi, vi fatter
 det bud, vi har vejret.
 Vi ved, at trods mørket
 har lyset nu sejret.

Det går mod de tider,
 da lyset vil skylle
 ud over vor morgen,
 så livet får fylde.

Luftalf

Til mine forældre

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Georg Mondrup

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Klaver

1. Vi fø - ler en nær - hed i
2. Og lyt - ter du, hø - rer du
4. Snart våg - ner du op til en

1. Vi fø - ler i
2. Og hø - rer du
4. Snart vågner en

1. Vi fø - ler i
2. Og hø - rer du
4. Snart vågner en

S

A

T

B

Kl

4

mid - vinter - natten, der a - nes u - hør - ligt et ån - dedrag. Et luft - væ - sen blander sig
svagt en hvisken: I nat får du skæn - ket et kost - bart sekund. Et lys - kim vil vok - se til
vin - ter - lig morgen, det velkend - te mør - ke og is - nende gry. Men vi vandrer til - lids - fuldt

mid - vinter - natten, der a - nes u - hør - ligt et ån - dedrag. Et luft - væ - sen blan - der sig
svagt en hvisken: I nat får du skæn - ket et kost - bart sekund. Et lys - kim vil vok - se til
vin - ter - lig morgen, det vel - kendte mør - ke og is - nende gry. Men vi vandrer til - lidsfuldt

mid - vin - ter - natten, der a - nes u - hør - ligt et ån - dedrag. Et luft - væ - sen
svagt en hvisken: I nat får du skæn - ket et kost - bart sekund. Et lys - kim til
vin - ter - lig morgen, det velkend - te mør - ke og is - nende gry. Men vi van - drer

mid - vinter - natten, der a - nes u - hør - ligt et ån - dedrag. Et luft - væsen
svagt en hvisken: I nat får du skæn - ket et kost - bart sekund. Et lys - kim til
vin - ter - lig morgen, det velkend - te mør - ke og is - nende gry. Men vi vandrer

8

1. | 3. *Fine*

S
i vo-re drømme u - træ-t-e-ligt ak - tivt, som om det var dag. da - gen er ny.
sejr o-ver mør-ke-t. Tag lyk - ke - lig mod, hvad der
li - vet i mø-de. Vi har den for - vis - ning, at

A
i vo-re drømme u - træ-t-e-ligt ak - tivt, som om det var dag. da - gen er ny.
sejr o-ver mør-ke-t. Tag lyk - ke - lig mod, hvad der
li - vet i mø-de. Vi har den for - vis - ning, at

T
i vo - re drømme u - træ-t-e-ligt ak - tivt, som om det var dag. da - gen er ny.
sejr o - ver mør-ke-t. Tag lyk - ke - lig mod, hvad der
li - vet i mø-de. Vi har den for - vis - ning, at

B
i vo - re drømme u - træ-t-e-ligt ak - tivt, som om det var dag. da - gen er ny.
sejr o - ver mør-ke-t. Tag lyk - ke - lig mod, hvad der
li - vet i mø-de. Vi har den for - vis - ning, at

Kl

10

2. *poco piu mosso*

S
blev dig forundt. 3. Da ti - er Stem - men. Luft-al - fen for - svin - der og

A
blev dig forundt. *c. b. ch.*

T
blev dig forundt. 3. Da ti - er Stem - men. Luft-al - fen for - svin - der og

B
blev dig forundt. *c. b. ch.*

Kl

13

S
 flag - rer vi - dere bort på sin flugt, — men drømmen har fan - get et ris - lende

A

T
 8
 flag - rer vi - dere bort på sin flugt, — men drømmen har fan - get et ris - lende

B

Kl

16

S
 D.C. dal S al Fine
 tø - - brud, for - nem - met fra mul - den en grø - defuld lugt. —

A

T
 8
 tø - - brud, for - nem - met fra mul - den en grø - defuld lugt. —

B

Kl

1. Vi føler en nærhed i midvinternatten,
der anes uhørligt et åndedrag.
Et luftvæsen blander sig i vore drømme
utrætteligt aktivt, som om det var dag.
2. Og lytter du, hører du svagt en hvisken:
I nat får du skænket et kostbart sekund.
Et lyskim vil vokse til sejr over mørket.
Tag lykkelig mod, hvad der blev dig forundt.
3. Da tier stemmen. Luftalfen forsvinder
og flagrer videre bort på sin flugt,
men drømmen har fanget et rislende tøbrud,
fornemmet fra mulden en grødefyldt lugt.
4. Snart vågner vi op til en vinterlig morgen,
det velkendte mørke og isnende gry.
Men vi vandrer tillidsfuldt livet i møde.
Vi har den forvisning, at dagen er ny.

Vinterens tunnel

Til Niels Ringgaard

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Lise Sørensen

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Klaver

Tungt ligger him - lens
I å - re - net - tets
Sorg el - ler vre - de
Og om de sor - te

S

A

T

B

Kl

ør - ken o - ver os i en - de - løs for - læn - gel - se af
tyn - de gre - ne - værk som o - ver - alt: et håb - løst svind af
tri - ves ik - ke her, alt hvad vi e - jer er den spinkle
mar - ker u - den - for som sne - en spæt - ter til en bil - led -

9

S
lan - det og af den trøs - tes - lø - se ø - demark som
kræf - ter. Nu er vi dybt i vin - trens tun - nel som vort
vi - den at ly - sets an - sigt ven - ter u - de ved den
bog med hu - se, ski - be og et barn der står og

A

T
se af lan - det og af den trøs - tes - lø - se ø - demark som
svind af kræf - ter. Nu er vi dybt i vin - trens tun - nel som vort
spink - le vi - den at ly - sets an - sigt ven - ter u - de ved den
bil - led - bog med hu - se, ski - be og et barn der står og

B

Kl

12

S
ha - vet er. Her fin - des ik - ke an - det.
sind har ta - - get form og far - ve ef - - ter.
lan - ge tun - nels åb - ning he - le ti - - den.
lyt - ter ef - - ter bru - set af et tog.

A

T
ha - vet er. Her fin - des ik - ke an - det.
sind har ta - - get form og far - ve ef - ter.
lan - ge tun - nels åb - ning he - le ti - den.
lyt - ter ef - - ter bru - set af et tog.

B

Kl

Tungt ligger himlens ørken over os
i endeløs forlængelse af landet
og af den trøstesløse ødemark
som havet er. Her findes ikke andet.

I årenettets tynde greneværk
som overalt: et håbløst svind af kræfter.
Nu er vi dybt i vintrens tunnel som
vort sind har taget form og farve efter.

Sorg eller vrede trives ikke her,
alt hvad vi ejer er den spinkle viden
at lysets ansigt venter ude ved
den lange tunnels åbning hele tiden.

Og om de sorte marker udenfor
som sneen spætter til en billedbog
med huse, skibe og et barn der står
og lytter efter bruset af et tog.